

LA DEVOCIÓ CERVERINA A SANT MAGÍ DURANT ELS PRIMERS DECENNIS DEL SEGLE XVI

Josep M. Llobet i Portella

Als números 9 i 12 dels *Quaderns de Sant Magí*, publicat el primer l'any 1999 i el segon el 2002, vam donar a conèixer els pelegrinatges cerverins a Sant Magí de la Brufaganya portats a terme els anys 1589 i 1593. Era la informació més antiga que teníem aleshores sobre aquesta advocació a Cervera. Ara, però la localització de noves dades ens permet recular una seixantena d'anys i observar que ja durant els primers decennis del segle XVI la devoció dels cerverins a sant Magí fou força intensa.

Ho sabem perquè en uns goigs de Sant Magí de la Brufaganya, publicats l'any 1528, que contenen una relació de miracles atribuïts al sant, hi trobem, entre altres, els següents:

«Primo, mossèn Bernat Bonjoch, prevere, de Cervera, era orb e, fent allí algunes novenes, rentant-se ab la beneyta aygua, guarí e digué missa en lo altar del dit gloriós sanct Magí y deixà-y l'ase ab que era vengut a cavall.

Ítem, mestre Bernat Novella, çabater, de Cervera, tenia certa malaltia incurable y la cama dretha esfistolada y havia anat dos anys ab croces y, acabades dos novenes, fonch bé guarit y, volent se'n anar, per no dexar un ase havia promès a sant Magí, donà quaranta sous al hermità per dit ase y, essent a sa terra, no passaren molts dies tornà com de primer era y ell, conexent no havia complit lo que havia promès, tornà altre vegada, donant-li l'ase y los quaranta sous y, passats poch dies, se'n anà altra vegada bé guarit.

Ítem, Johan Orovitx, de Grenyanella, de edat de quaranta anys o més,

havia quatre anys o més que de hont se havia arrencada una dent li havia exida una borruga a manera de cor que no-l dexava menjar ni parlar sinó ab gran treball e, desemparat de metges, prometé's al gloriós sant Magí e, lo die abans de acabar una novena, la dita borruga li caygué com si may n'i hagués aguda y en lo loch de la borruga li és exida una dent».

Resta documentat, doncs, que, en aquell temps, diversos cerverins –i també alguns veïns de poblacions properes a Cervera– anaven a resar a la capella de Sant Magí de la Brufaganya. Tres d'ells, segons la relació de miracles esmentada, veieren recompensada la seva fe obtenint la curació dels seus mals. Ho aconseguí el prevere Bernat Bonjoch, que era cec, resant diverses novenes i rentant-se amb aigua beneïta, i el sabater Bernat Novella, el qual tenia una malaltia incurable i la cama dreta plena de fístules, cosa que ocasionava que hagués de caminar amb crosses. L'eclesiàstic donà a l'ermità que tenia cura de la capella l'ase amb el qual s'hi havia desplaçat. El sabater, finalment, féu el mateix. Un altre beneficiat amb els miracles de sant Magí fou Joan Orovitg, de Granyanella, que obtingué la gràcia de veure's lliure d'una molesta berruga que tenia a la boca.

Aquell mateix any 1528 en què foren estampats els goigs de Sant Magí de la Brufaganya fou publicada a Cervera la crida següent:

«Ara ojats tothom generalment que us notifiquen e fan a saber de part del molt il·lustríssimo e reverendíssimo senyor don Federich de Portugal, per la gràcia de Déu bisbe de Cigüença, conseller e loctinent general de la sacra, cesàrea, cathòlica y real magestat en lo prencipat de Cathalonya y condampts de Rosselló y Cerdanya, que, com a nostre sant pare Climent papa setè, a supplicació dels nobles y amats de la prefata real magestat don Berenguer Arnau de Cervelló, de qui-s diu ésser la varonia de la Laccuna, y de don Phelipo de Cervelló, per subenció e reparació de les coses necessàries a la capella del benaventurat sant Magí, en lo descert de la dita baronia, del bisbat de Barcelona, construhida, perquè ésia per tots los fells christians venerada y honrrada y en los seus edificis reparada degudament y mantenguda y de paraments y ornaments ecclesiàstichs necessaris per al culto divinal decentment fornida e per los dits fells christians, ab major voluntat, per causa de

lur devoció a la dita capella, vagen y allà, per subvenció de les coses suso dites tant neccessàries, més promptament ajuden ab lurs almoynes, atorga e consent plenària remissió e indulgència».

Mitjançant aquest escrit, Fadrique de Portugal, que era lloctinent general de Catalunya, feia saber al públic i, en aquest cas, als cerverins que el papa Climent VII, atenent una petició feta per Berenguer Arnau de Cervelló, baró de la Llacuna, i el seu germà Felip de Cervelló, per tal que la capella de Sant Magí situada dins la baronia esmentada fos socorreguda en les seves necessitats pels fidels cristians, atorgava indulgències a aquelles persones que la visitessin i donessin alguna almoina.

Hem de creure, doncs, que aquesta concessió papal vingué a reforçar la devoció dels cerverins envers sant Magí, manifestada posteriorment amb els pelegrinatges de la segona meitat d'aquell segle XVI i amb l'erecció, a les acaballes del segle XVIII, de l'actual església del barri cerverí de Sant Magí.